

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 15.

1. August 1903.

3. Aargang.

Organisationens Arbejde.

I Henhold til Hovedbestyrelsens Beslutning af 25. Maj d. A., er der tilstillet Jernbaneforeningen, Dansk Jernbaneforbund og Forening af Togpersonalet følgende Skrivelse:

I Henhold til Hovedbestyrelsens Beslutning tillader man sig herved paa Organisationens Vegne at fremsætte Forslag om, ved Nedsættelse af et Udvalg, bestaaende af 2 Medlemmer af hver Organisation at forsøge etableret Samarbejde mellem de fire Organisationer: Dansk Jernbaneforbund, Jernbaneforeningen, Togpersonalets Foreninger og Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Forventende Deres ærede Svar undlader man ikke at meddele, at Lokf. O. Larsen, København H., og Lokfrb. J. Klem, København G., er udpeget til at indtræde i det eventuelle Udvalg for vor Organisations Vedkommende.

Herpaa har man modtaget følgende Svarskrivelser:

Dansk Jernbaneforbund,
Hovedbestyrelsen.

København B., d. 10. Juli 1903.

I Anledning af Foreningens ærede Skrivelse af 5. ds. skal vi herved tillade os at meddele, at Forretningsudvalget gerne ser, at Forbundet tiltræder det i Skrivelsen omtalte Udvalg med to Mand, men at man iøvrigt ikke anser sig for kompetent til at afgøre Spørgsmaalet i sin Helhed, hvorfor man har henvist det til Afgørelse paa et Møde, som Forbundets Hovedbestyrelse afholder i August Maaned d. A.

Imidlertid skal vi tillade os at an-

mode den ærede Hovedbestyrelse om ved Lejlighed at tilstille os de Forslag, som vi formoder, Hovedbestyrelsen vil fremsætte for det eventuelle Udvalg, saaledes at disse kan tages under Overvejelse paa ovennævnte Hovedbestyrelsesmøde.

Med særdeles Agtelse.

P. F. V.

Chr. Nielsen.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening.

Forening af Togførere,
d. 16. Juli 1903.

Til

Formanden for Dansk Lokomotivfører- og Fyrbøderforening!

Idet jeg takker for Deres ærede Skrivelse af 5. d. M., har jeg herved den Ære at meddele Dem, at Undertegnede er villig og har Fuldmagt til at indtræde i det af Dem foreslaaede Udvalg paa Togpersonalets Foreningers Vegne.

Da det nu af Deres Skrivelse fremgaar, at det er tilladt os at blive repræsenterede ved 2 Medlemmer i Udvalget, har jeg gjort Skridt til at faa valgt et Medlem til, og skal snarest lade Dem vide, hvem der er valgt.

Ærbødigst

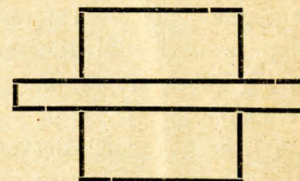
Paa Togpersonalets Foreningers Vegne;
H. J. Jensen.

Som det vil ses, tiltrædes Forslaget, og det var at haabe, at dette Skridt til Samarbejde mellem Etatens Organisationer maa blive den Løftestang, der bringer samtlige Jernbanemænd indenfor deres respektive Organisationers Rammer.

Stationsvisere.

Som det vil erindres, behandlede Generalforsamlingen af 19. Marts d. A. et af Lokfrb. Petersen, Aarhus, fremsat

Forslag om Anbringelse af Stationsvisere foran samtlige Stationer og Holdepladser. Administrationen synes nu at have taget Sagen op, idet Baneingeniøren i København har ladet paabegynde Opsættelsen af hvidmalede, firkantede Mærker med en Tværpind over, som hosstaaende Figur.

Mærkerne anbringes paa Telegrafpælene paa et Punkt, fra hvilket Signalmasten kan ses i sigtbart Vejr. Man maa formode, at disse Mærker anbringes overalt, men størst Betydning vil det have, at de anbringes i de rigtige Afstande, derfor vilde det sikkert have sin store, praktiske Betydning, om en paa de respektive Strækninger godt kendt Lokomotivfører blev taget med paa Raad, naar slige Sikkerhedsforanstaltninger blev etablerede. Vi har tidligere paatalt det ønskelige heri, men forgæves. Man faar uvilkaarlig Indtryk af, at Administrationen anser et intimere Samarbejde med de udøvende Funktionærer for en Fare, medens det efter vor Mening er den sikreste Vej til sikker og økonomisk Drift af vore Jernbaner.

Meddelelse fra Hovedbestyrelsen.

Under 20. ds. har Hovedbestyrelsen fra et æret Medlem modtaget følgende Skrivelse:

Hr. Lokomotivfører Chr. Christensen.

Efter at jeg har læst Lokomotivtidende af 15de Juli og deraf ser, at der er affattet et Cirkulære, som skal eller er sendt til de øverste Myndigheder for de

danske Statsbaner, og handler om en lovbehalet Eksamen for vordende Lokomotivmænd, tillader jeg mig at stille følgende Spørgsmaal til Dem:

Tror De ikke, Hr. Christensen, at et Andragende til Rigsdagen om, at Lokomotivpersonalet kunde faa nogle Beklædningsgenstande i Lighed med andre Ansatte, havde været bedre end nævnte Cirkulære.

De er vel nok bekendt med, at Loven af 15. Maj d. A. ikke byder Fyrbøderne saa meget Godt, som der kan ligge paa en Negl, saa jeg syntes, det var mere paa sin Plads, at der blev søgt om nogle flere Beklædningsgenstande, og ikke flere Eksaminere, for de Herrer, som ansøger, skal jo ikke have noget med det at gøre. Men det er maaske D. L. og L. F.s Opgave at hjælpe nogle til at høste det hele, og andre kan se til og ærgre sig, men saa standser jeg med at være Medlem.

Venlig Hilsen.

(Navn).

Da ovenstaaende Skrivelse maaske turde paaregne nogen Interesse hos Organisationens øvrige Medlemmer, tillader man sig at besvare samme gennem Lokomotivtidende.

Man skal derhos som Besvarelse af ovennævnte tillade sig at gøre opmærksom paa, at det til Ministeriet for offentlige Arbejder m. fl. indsendte Cirkulære angaaende Indførelse af en lovbehalet Eksamen for vordende Lokomotivmænd, ikke er en Foranstaltning, Hovedbestyrelsen administrativt har iværksat, men derimod en klar, formel Vedtagelse af de Delegerede, som Medlemmerne sendte til Kongressen i København 1901, og det kan vel ikke være det ærede Medlems Mening, at Organisationen skal lade afholde kostbare Sammenkomster, paa hvilke en Del Sager vedtages, for at Hoved- eller Forbundsbestyrelsen, naar de kommer hjem, skal sylte disse Sager uden Forsøg paa at gennemføre samme.

Med Hensyn til Beklædningsspørgsmaalet, da maa dette, der er en Administrations-sag, søges løst ad administrativ Vej. I den Anledning er der i November Maaned 1901 (se Lokomotivtidende Nr. 2 1901) tilstillet Maskinchefen Andragende desangaaende. Da Sagen imidlertid ikke syntes at have nydt Fremme, er der i indeværende Maaned (se Lokomotivtidende Nr. 13 1903) paany indsendt Andragende til saavel Maskinchefen som Generaldirektoratet. At indgaa til Rigsdagen med et saadant Andragende, forinden der foreligger et Resultat fra Administrationens Side, vilde være lidet parlamentarisk og praktisk uigennemførligt.

Med Hensyn til Loven af 15. Maj, da er dette et Punkt, hvor det ærede Med-

lem gør sig skyldig i en alvorlig Fejltagelse, idet Loven byder saavel Lokomotivfyrbøderne som Lokomotivførerne en overordentlig stor Fordel ved Afskaffelsen af Klassifikationen for de specielle Lønningssklasses Vedkommende. Hvor stor denne Fordel i Virkeligheden er, kan hverken det ærede Medlem eller nogen anden i Øjeblikket med Paalidelighed udtale sig om, idet den fulde Virkning tidligst kan udfindes om 5 Aar. Om Resultatet af Organisationens Arbejde ogsaa for Lokomotivfyrbøderne se Lokomotivtidende Nr. 8 B 1903. Med Hensyn til Omtalen af D. L. og L. F.s Opgave synes der at have indsneget sig noget Brødnid fra det ærede Medlems Side, hvorfor man fristes til at udtale, at det vel ikke er Lokomotivfyrbødernes Mening at skulle blive staaende som saadanne, men Opgaven er vel at blive forfremmet til Lokomotivførere, hvorved de Gode, der er opnaaet for disse, ogsaa kommer hine til Gode. Løvrigt tror man at være i Overensstemmelse med Flertallet af Organisationens Medlemmer, naar man formener, at de Bebrejdelser, der — i en ikke overdreven hensynsfuld Form — i ovenstaaende Skrivelse er rettet mod Hovedbestyrelsens Arbejde i Lønsagen, har faaet en forkert Adresse.

Esbjerg, den 24. Juli 1903.

Chr. Christensen,
Formand.

Hr. Redaktør!

De bedes godhedsfuldt optage nedenstaaende:

D. L. & F. F.

Til Medlemmerne!

I Anledning af Notits i D. I. F.s Medlemsblad for 1ste December 1900, hvor der er henvist til Referat i D. L. & F. F.s 4. Sektions Møde, angaaende Opfordring fra Jernbaneforeningen til Lokomotivførerne, at indmelde sig i nævnte Forening; men som dog ikke vandt Tilslutning, da Lokomotivførere og Fyrbødere have fælles Interesser at varetage, og vilde det i højeste Grad være forkasteligt at splitte den engang dannede Lokomotivfører- og Fyrbøderforening, har Hr. P. D. optaget det saaledes, at det til visse Tider kan knibe haardt med at holde Solidaritetsfølelsen vedlige indenfor D. L. & F. F., og tilraader i sin Slutningsbemærkning, at det eneste rigtige er, at Fyrbøderne gaar over til de øvrige »Sølvtræsser«.

Jeg skal nu i et og alt misbillige det af Hr. P. D. fremførte med, at den samme Byde- og Lydighedspligt, der fremhæves, absolut ogsaa maa være

raadende indenfor D. I. F.s Medlemmer, og henviser jeg til f. Eks. Bane- og Telegraformænd, Overportører og lignende, der har at forestaa eller varetage — et eller andet — ifølge deres Tjenestes særlige Beskaffenhed, og her vil ubetinget det samme Forhold gøre sig gældende for disse overfor Bane- og Telegrafarbejderne, Portørerne og hvem der ellers er med til at udføre det virkelige forefaldne Arbejde i Lighed med det Forhold, der finder Sted mellem Lokomotivfører og Fyrbøder; men den af Hr. P. D. omtalte Byde- og Lydighedspligt skulde helst helt bortfalde, naar der tænkes paa det Motto, som de respektive Foreninger pryder sig med, nemlig: »Gør din Pligt og kræv din Ret« for D. I. F. og »Enighed, Kundskab og Hjælp« for D. L. & F. F., og dertil kan kun siges, at naar hver især gør sin Pligt, og hver især ere enige om at udføre den ham tildelte Tjeneste, saa vil der aldrig kunne blive noget, der falder ind under Begrebet Bydepligt; hvorimod Lydighedspligten maa og skal benyttes af alle uden Undtagelse, naar vi vil ønske, at alt skal gaa sin jævne og rolige Gang uden at lægge noget over paa andres Skuldre, og som saadan er gensidig nødvendig for Tjenestens forsvarlige Udførelse.

Naar nu Hr. P. D. tvivler paa, om den kammeratlige og solidariske Aand kan vedblive at være tilstede indenfor D. L. & F. F., da tror jeg at kunne sige, at den er ligesaa god, om ikke bedre end som i D. I. F., i hvilken sidste der endnu mangler mange ansatte, der kunne og burde være Medlemmer, hvilket dog ikke finder Sted i D. L. & F. F., hvor alle med faa Undtagelser ere Medlemmer, og dem, der er falden fra, vil der aldeles heller aldrig blive gjort Forsøg paa at omvende*), og lad dem blot gaa over til D. I. F. for at se, om de der hurtigere kan faa deres Ønsker opfyldte — jeg tvivler —, og skulde det være for at være sammen med de øvrige »Sølvtræsser«, da indser jeg ikke, hvorfor en med Sølvtræsser ikke kan være lige saa god som en med »Guldtræsser«, Hovedbetingelser er og skal være, at de, der skal arbejde og stride sammen, at de ogsaa holder sammen for at virke i fælles Interesse, hvorfor jeg sluttelig paa det kraftigste vil fraraade Fyrbøderne at svigte D. L. & F. F.; men at hver især gør sit til at hæve vor Stand, thi vi har Særinteresser, der aldrig vil kunne blive varetagne af nogen anden Forening inden Jernbanestaten*).

(Navn).

Ved at læse Redaktionens Svar i forrige Nr. af dette Blad paa Spørgs-

*) Udhævet af Undertegnede.

maalet »Indsendt«, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa ovenstaaende Artikel fra December Maaned 1900 i »Lokomotivmanna- og Maskinist-Tidning«, forfattet af et forhenvæsende Medlem, der iøvrigt den Gang indtog en fremragende Tillidspost i vor Forening. Netop nu, da disse mindre gentile Splittelsestanker atter synes at florere i det skjulte, anser jeg det for hensigtsmæssigt at bringe de behjertede og velmente Ord frem for Medlemmerne igen, saa at enhver kan skelne og selv bedømme Rigtigheden af den Fordel, der høstes, saafremt vi staa sammensluttede, og det Tab, vi alle ville lide, saafremt vi skulle adskilles.

Da foranstaaende Artikel er skrevet af et Ikke-Medlem, maa Betydningen absolut være saa meget større for os og anspore os til endnu fastere at holde paa det bestaaende, ligesom vi maa arbejde videre til vort fælles Maal: Forbedring af vore Forhold i alle Retninger, og dette Maal opnaar vi kun ved den Enighed, som udgør Hovedbetingelsen for en Organisations Virksomhed og Indfyldelse.

København, den 15. Juli 1903.

H. Ohlsen.

Dagspressen.

Af Dagspressen har vi tilegnet os følgende:

Paaskønnelse for udvist Konduite.

Generaldirektoratet for Statsbanerne har udtalt sin Paaskønnelse overfor Lokomotivfører N. E. Nielsen i Masnedsund, fordi han den 11. f. M. ved særlig Agtpaagivenhed og Konduite reddede 3 smaa Børn fra at blive kørt over, da de løb og legede i Sporet mellem Lou og Lundby. Man har derhos tilstaaet Lokomotivføreren en Belønning paa 20 Kr. for hans udviste Forhold.

Som man vil se, har en Lokomotivfører atter ved sin Agtpaagivenhed og Resoluthed haft Held til at frelse 3 Menneskeliv. Det er med oprigtig Glæde, vi noterer de ikke saa ganske sjældne Tilfælde, hvor en Kammerat paa en værdig Maade henleder Befolkningens Opmærksomhed paa Standen, og vi bringer derfor Hr. Nielsen vor bedste Tak.

R e d.

et æret Medlem har vi modtaget følgende Udklip af Dagspressen:

Vidunderligt!

Perronen paa Københavns Hovedbanegaard er fuld af Mennesker, der puffer

sig frem mellem hverandre for at faa en Plads. Alle er ivrige og trænger paa.

Kun en bevæger sig med Sindighed og Ro mellem al denne Travlhed. Det er en gammel Oberst. Ordnerne blinker paa hans Bryst, medens han værdigt skrider frem gennem Mængden til den 1. Klasses Kupedør, som en bukkende Konduktør aabner for ham. Folk gør Plads for ham, hans Uniform alene synes at indgyde en vis Ærefrygt hos de lavere dødelige.

Og hvorfor?

Kære! Betænk dog denne Mands Stilling og det med samme følgende Honorar og Ansvar.

Denne Mand gageres med 5—6000 Kr. om Aaret, og han kan maaske en Gang komme til at svare til lige saa mange Menneskers Liv.

Ære den, som æres bør.

Men helt fremme i Toget staa den anden Mand ved Siden af Lokomotivet. Han bærer ogsaa Uniform, i alt Fald da en guldtresset Hue.

Hans Bryst dækkes ikke af Ordner, og ingen hvide Glacehandsker omslutter hans Hænder. Nej, han er dækket af Kulstøv, Hænderne er grove og sorte, men hans Blik er lige saa kækt og frit som Oberstens.

Ingen hilser ham, ingen synes at ændse ham, medens han kaster et sidste prøvende Blik paa Maskinen.

Og dog er denne Mand ikke en enkelt Gang, men Dag for Dag ansvarlig for flere Menneskeliv, end Obersten nogen Sinde kommer til at raade over.

Denne sidste vil selv om faa Øjeblikke være priggivet Lokomotivføreren Naade, naar Dampfløjten lyder, og Toget bruser ud fra Stationen.

Blot et Minuts Uagtsomhed fra hans Side, og det kan koste Hundreder Liv og Lemmer.

Hvem er vel da den betydningsfuldste?

Svaret er let. Hvad Obersten er i Krigen, det og mere til er Lokomotivføreren i Fredens Tjeneste, og dog — hvilken Forskel i social Stilling.

Den, hvis Opgave er at paradere og slagte, lønnes med Guld og Ære — den, hvis Opgave er at vaage over Medborgerens Liv og Lemmer paa Rejsen, lønnes med en tarvelig Gage, streng Tjeneste og stilles i Rang under den Elev, som sidder ved Ruden og sælger Jernbanebilletter.

Er det ikke vidunderligt?

Hvad er Meningen?

Man fristes uvilkaarlig til at spørge som ovenfor staaende, naar man ser en

3die Klasses Fyrbøder fungere som Fører, medens hans Kollega, 2den Kl.s Fyrbøder, skal være Fyrbøder for førstnævnte, hvilket har fundet Sted paa København G. — Tages der da ikke mere noget Hensyn til Alder og Anciennitet, saa indtager Lokomotivpersonalet en Særstilling i Samfundet; naar Fyrbøderne nu for Tiden eksamineres, er det vel for at bibringe dem Kundskaber, som kan være dem til Gavn, og ikke for at sætte Splid og Utilfredshed. Sidste Vinter maatte en Del 1ste Kl.s Fyrbødere gøre Fyrbøder-Tjeneste paa Strækningen, hvad jeg kun kunde finde Mening i, hvis Forfremmelse til Fører havde været nær forestaaende; eller hvis der havde været Førere til at udfylde vor Plads paa Ranger-Maskinen, vilde det kun have været rimeligt, at 1ste Kl.s Fyrbødere gjorde Tjeneste som Fyrb., men da 2den Kl.s Fyrbødere udførte vor Tjeneste, var det tilmed ikke de ældste. Det kan jo blive rigtig hyggeligt, naar nu de eksaminerede 2den og 3die Kl.s Fyrbødere faar 3 Snore, da at se de nuværende 1ste Kl.s Fyrbødere være Fyrbødere for dem.

Jeg anbefaler vor Organisation, at den paa det kraftigste søger at faa rettet dette Forhold, og indtil da maa andre Sager stilles i Baggrunden.

Ærbødigst

En 1ste Kl.s Fyrbøder.

Den ærede Indsender bedes oplyse Redaktionen om de nærmere Omstændigheder ved det paalagede Forhold, navnlig om begge var eksaminerede.

R e d.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Aarhus Afdeling.

Aarhus Afdelings Generalforsamling den 8de Juli.

Dagsorden:

1. Love til Kransekassen fremlægges.
2. Valg af en Festkomite.
3. Forslag om en Efterbevilling af et mindre Beløb til den afholdte Skovtur.
4. Eventuelt.

Formanden, Hr. Bailey, bød Forsamlingen Velkommen og bad Medlemmerne vælge en Dirigent. Valgt blev Lokfrb. V. Hansen, der takkede for Valget og indledede Forhandlingerne med at oplæse Dagsordenen, og spurgte derefter,

om nogen havde noget at indvende imod denne, hvilket ikke var Tilfældet.

Dirigenten satte derefter Punkt 1 til Forhandling.

Formanden anbefalede at vedtage Lovene, som de var udarbejdede af det nedsatte Udvalg.

Dirigenten satte derpaa Punkt for Punkt af Lovene til Behandling. Efter en livlig og langvarig Diskussion vedtoges Lovene med en enkelt Ændring, og vedtoges det tillige, at Kransekassen træder i Virksomhed straks.

2. I Henhold til en Beslutning, taget paa sidste Møde, fremsatte Formanden Forslag om at nedsætte et staaende Udvalg til at ordne Festligheder og lignende. Det vedtoges at nedsætte et saadant Udvalg. Det kom til at bestaa af følgende: Formanden, G. Petersen og Thygesen.

3. Formanden fremlagde Regnskabet fra Skovturen, og det fremgik af dette, at der var et lille Underskud. Det vedtoges uden Omtale at tilskyde det fornødne Beløb.

Sekretæren takkede Udvalget, der havde arrangeret Skovturen, for det store Arbejde, de havde haft, og for det smukke Resultat, der var opnaaet. Det var helt igennem en Fest, som Afdelingen havde Ære af.

Dirigenten henstillede til det nu valgte Udvalg at beregne Udgifterne ved eventuelle Fester saaledes, at der intet Underskud blev.

4. Frants Nielsen stillede Forslag om at anskaffe en Spørgkasse, og forklarede nærmere, hvorledes han havde tænkt sig at ordne dette.

G. Petersen mente ikke, at vi skulde anskaffe nogen Kasse, han havde nemlig Erfaring for, at de fleste Spørgsmaal, der indkom, var noget Vrøvl, som ikke var til at besvare.

Dirigenten kunde heller ikke være med til at anskaffe en saadan Kasse; var der nogen, som ikke vidste Besked med et eller andet, kunde de blot forespørge Bestyrelsen, saa fik de nok Svar.

V. P. Hansen fandt, at det kunde være ganske interessant at se, hvorledes eventuelle Spørgsmaal kunde være af-fattede.

Efter at F. Nielsen endnu en Gang havde anbefalet sit Forslag, vedtoges det at anskaffe en saadan Kasse.

Da ikke flere havde noget at fremkomme med, sluttede Dirigenten Generalforsamlingen.

H. Christiansen,
Sekretær.

* * *

I Henhold til Afdelingens Generalforsamlings Beslutning er der nu oprettet

en Kransekasse, og bedes d'Hrr. Afdelingsformænd at anmelde eventuelle Dødsfald til Lokomotivfører C. Andersen, Aarhus. Aarhus Afdeling.

* * *

Fredericia Afdeling.

Fredericia Afdeling afholder **ekstraordinær** Generalforsamling Mandag den 3. August d. A. Kl. 7 Eftermiddag paa Etablissement »National«, Fredericia.

Etablissementets Variete, der i August Maaned byder paa et ganske særligt godt Program, af hvilket fremhæves en udmærket Sommerrevy, der udføres af saa gode Kræfter som Duettistparret Wolmers, Frk. Ella Olsen og Skuespiller O. Petersen m. fl., aabnes Kl. 8 $\frac{1}{2}$ og er gratis tilgængelig for samtlige Medlemmer med Damer af D. L. og L. F.

Billetter, der gælder til alle Hverdage, erholdes hos Afdelingens Formand, Lokf. L. Mauritzen, Fredericia.

Talrigt Møde forventes.

P. B. V.

L. Mauritzen.

Personalia.

31.—7. 1903.

Fyrbøder II Nr. 412 H. P. Jensen, Fredericia, afskediget efter Ansøgning paa Grund af utilstrækkelig Synsevne.

31.—7. 1903.

Fyrbøder III Nr. 385 F. P. Jensen, Helsingør, afskediget med Pension paa Grund af Tilskadekomst.

15.—8. 1903.

Forflyttede ere:

Fyrbøder I Nr. 299 H. Jensen, Oddesund N. til Esbjerg.

Fyrbøder II Nr. 17 J. F. Schnack, Esbjerg, til Oddesund N.

Meddelelse

til

Afdelingsbestyrelserne

Paa dertil givne Anledning oplyses, at Medlemsbøger rekvireres hos Sekretæren, Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, og ikke, som det oftest sker, hos Hovedkassereren.

De ærede Afdelingsformænd, der endnu ikke har efterkommet den i Lokomotivtidende Nr. 13 til dem rettede

Opfordring om at tilstille Redaktionen Meddelelse om, hvor mange Blade den under dem sorterende Afdeling har Brug for, bedes snarest berigtige dette.

Spørgsmaal og Svar.

Sp. De bedes godhedsfuldt gennem Lokomotiv-Tidende meddele, hvorledes Bestemmelsen i den ny Pensionslov om, at de første 10 Tjenesteaar ikke medregnes, skal forstaaes.

Sv. Oplysning om dette Spørgsmaal findes udtømmende i Lokomotivtidende Nr. 8 B 1903 i Artiklen »Uddrag af Landstingets Betænkning«.

Vi skal dog her, paa den ærede Indsenders Opfordring, yderligere anskueliggøre dette.

Ved Beregningen af Pension tages der intet Hensyn til, om man er fast ansat, forinden man er fyldt det 25de Aar, idet Grænsen for Pensionsberegningen er 35 Aars Alderen. Tidsrummet fra 25 til 35 Aars Alderen kommer ikke i Betragtning ved Pensionsberegningen. Dette gælder selvfølgelig kun for de, der er ansatte forinden de er fyldt 25 Aar. Ansættes man til Eks. naar man er 28 Aar, da er Grænsen for Pensionsberegningen 38 Aar, altsaa de første 10 Tjenesteaar efter at man er fyldt 25 Aar medregnes **ikke**.

Naar man til Eks. er født Nytaarsdag 1879 og ansættes Nytaarsdag 1904, da er man først berettiget til Pension Nytaarsdag 1914. Pensionen stiger derefter saaledes:

Nytaarsdag	1914	giver	$\frac{1}{10}$
—	1916	—	$\frac{2}{10}$
—	1919	—	$\frac{3}{10}$
—	1922	—	$\frac{4}{10}$
—	1922	—	$\frac{5}{10}$
—	1933	—	$\frac{31}{60}$
—	1934	—	$\frac{32}{60}$
—	1935	—	$\frac{33}{60}$
—	1936	—	$\frac{34}{60}$
—	1937	—	$\frac{35}{60}$
—	1938	—	$\frac{36}{60}$
—	1939	—	$\frac{37}{60}$
—	1940	—	$\frac{38}{60}$
—	1941	—	$\frac{39}{60}$
—	1942 og derefter	—	$\frac{40}{60}$

af Gennemsnitsbeløbet af de sidste 5 Aars Lønningsindtægt.

Ansættes derimod en Mand, der er født, som ovenfor anført, allerede 1902, bliver Skalaen den samme som angivet her, fordi han først fylder 35 Aar, naar han har tjent i 12 Aar. Det vil altsaa sige, at man skal tjene i 39 Aar for at faa $\frac{2}{10}$ af Gennemsnitslønnen i Pension. Da Lokomotivpersonalet m. fl. faar godtgjort $\frac{1}{6}$ Aar for hvert Tjenesteaar, skal dette Personale dog kun tjene i 32 $\frac{1}{4}$ Aar.

Saafrømt de nuværende Ansatte ved deres Afgang vilde være heldigere stillet efter de nugældende Regler, skal der tillægges dem et yderligere Pensionsbeløb, saaledes at de bliver holdt skadesløs.

Trykt i

»Fredericia Dagblad«s Bogtrykkeri
i Fredericia.